

پیام شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به مناسبت فرارسیدن سال ۱۴۰۰

کارگران، زنان و مردان آزادیخواه، جوانان پرشور و انقلابی!

در پایان سال ۱۳۹۹ و آغاز سال جدید قرار گرفته ایم و اگر چه سال گذشته را با مصائب و مشقات بسیار روزگار پشت سر می گذرایم، با این وجود لحظه ای آرزوها و آرمان هایمان را برای جهانی بهتر وانگذاشتیم. سال ۱۳۹۹ سال کشت کشتار کرونا و اندوه و ماتم هایی که بر دل ماندند، سال پنهان کاری و دغلاکاری حاکمین، سال فداکاری کادر پزشکی و درمان، سال شورش زندانیان و به گلوله بستن شان، سال تداوم شکنجه ها، به بندکشیدن ها و اعدام زندانیان، سال اختلاسگری های نجومی و تورم های افسار گسیخته، سال ناپدید شدن کالاهای اساسی از سر سفره میلیون ها کارگر و زحمتکش، سال قتل کولبران و سوختبران، سال هجوم گزمه ها به کارگران، زنان، فعالین محیط زیست، دانشگاه ها و ... بود. سالی که ماشین سرکوب رژیم یک لحظه از حرکت باز نماند و سالی که جنبش های اعتراضی هم یک قدم عقب نشست.

در سالی که گذشت پاندمی کرونا نیز مزید بر علت شد و پنجه های خونین خود را بر گلوئی میلیون ها تن از مردم فشارد. در جامعه ای که حتی در شرایط عادی دستمزد کارگرس ماهها به تعویق می افتد، در جامعه ای که بیش از هشتاد درصد از مزد بگیرانش از همه مزایای بیمه های اجتماعی محرومند و حتی دستمزد چهار مرتبه زیر خط فقر هم از آنان دریغ می شود، شیوع کرونا نیز شرایط مرگبارتری را فراهم آورد. آنانی که حتی در شرایط معمولی کالاهای اساسی از سر سفره شان به غارت رفته چگونه باید مواد ضد عفونی تهیه می کردند، چگونه باید تغذیه مناسب فراهم می ساختند و چگونه باید در خدمت یاره گویی های خامنه ای و روحانی در مورد سال "جهش تولید" و "گردش چرخه تولید" قرار می گرفتند.

آمارهای رسمی رژیم می گویند که تاکنون نزدیک به دو میلیون نفر در ایران مبتلا گشته و بیش از شصت هزار نفر جان خود را از دست داده اند و منابع دیگر سخن از چند برابر این آمار دارند. درحالیکه در تمام جهان میلیاردها نفر در انتظار واکسینه شدن هستند و همه در تلاشند این موج را متوقف کنند، یکبار دیگر خامنه ای با صدور فتوایش بر علیه این روند ساکنین این کشور را به قربانگاه فرستاد و بدین گونه اگر در آغاز شیوع ویروس به پنهانکاری و تحویل دادن دروغ به مردم پناه بردند، این بار در لباس فتوا جنایات تبهکارانه خود را اعلام کرد که با موج گسترده ای از اعتراضات عمومی مردم در مدیاهای مجازی و انتشار اطلاعاتیه و بیانیه هائی از جانب تشکل های مستقل کارگری، بازنشستگان و فرهنگیان روبرو شد. واقعیت این است که این رژیم در طول بیش از چهار دهه از حاکمیتش این جامعه را به پرتگاه نیستی کشانده و کارنامه ای خونین از کشت و کشتار و جنایات را داراست. فتوای خامنه ای ادامه همین سلسله جنایات بود. ما همصدا با تشکل ها و نهادهای کارگری اعلام کردیم که تأمین واکسن کرونا و ارائه رایگان آن خواست فوری طبقه کارگر بوده و هست.

سال گذشته با وجود تمام این شرایط فلاکت بار، سال به میدان آمدن پر قدرت کارگران و زحمتکشان بود. بدون تردید کارگران هفت تپه از پیشقراولان این اعتراضات بوده و همه روزه شهر شوش را به میدان اعتصاب و راه پیمائی خود تبدیل کردند. در پنجاه و دومین روز اعتصاب کارگران هفت تپه، موج گسترده ای از اعتصاب کارگران پروژه ای نفت و گاز و پتروشیمی آغاز گشت. اعتصاب در همان چند روز اول به

بیست و دو مرکز گسترش یافت. همزمان با این اعتصابات، کارگران هپکو دور جدیدی از اعتصاب و اعتراض را آغاز کردند، اعتصاب معلمان حق‌التدریسی و اعتصاب کارگران بازنشسته شرکت واحد و سه دوره متوالی تجمع بازنشستگان از دیگر اعتراضات بود. اعتصاب کارگران پروژه‌ای نفت، همبستگی تشکل‌های کارگری، دانشجویی، بازنشستگان و فعالان حقوق کودک و زنان را برانگیخت. سندیکا کارگران و رانندگان شرکت واحد و کارگران اعتصابی نیشکر هفت‌تپه از کارگران نفت حمایت کردند و ۱۲ تشکل کارگری، بازنشستگان، دانشجویان و فعالان حقوق کودک نیز در بیانیه‌ی مشترکی همبستگی خود را با کارگران نفت اعلام کردند.

سال گذشته سران رژیم کوشش کردند که از طریق به بند کشیدن و محاکمه فعالین کارگری از طریق یورش به تجمع بازنشستگان، یورش به تجمع زنان و مردان آزادیخواه در هشت مارس، کشتار وحشیانه زحمتکشان سوختبر سیستان و بلوچستان، کشتن کولبران، به بند کشیدن و محاکمه اعضاء کانون نویسندگان و تبعید زندانیان سیاسی زن به زندانهای دور افتاده، فضای سرکوب و ارباب را حاکم گردانند. این سیاست با وجود هزاران اعتراض و تجمع اعتراضی در طول سالی که گذشت ناکام ماند.

اکنون که در روزهای پایانی سال و ورود به سال جدید قرار گرفته ایم، آنچه که باید مورد توجه فعالین کمونیست جنبش کارگری و دیگر جنبش‌های اجتماعی قرار بگیرد این واقعیت است که بعد از خیزش انقلابی آبان روند اوضاع به طرف تحول انقلابی سمت‌گیری پیدا کرده است. خیزش آبان ماه و اعتصابات و اعتراضات و رویداد های سال گذشته به وضوح نشان می‌دهند که روحیات کارگران و توده های مردم ستمدیده ایران تغییر کرده و تعرضی تر شده‌اند. در این شرایط باید در اشکال متنوع و با ابتکارات مختلف متشکل شویم و خود را برای نبردهای سرنوشت ساز آماده سازیم. باید زمینه را برای برپائی اعتصابات سیاسی توده ای و سراسری آماده کنیم. باید اتحاد و همبستگی را در میان کارگران و مردم ستمدیده ایران تقویت کنیم. جامعه بیش از هر زمانی قطبی شده است. دوره پسا کرونا را باید به دوره به میدان آمدن بیشتر توده میلیونی کار و زحمت تبدیل کنیم. هیچ دلیلی وجود ندارد که با وجود عیان تر شدن تمام چرک و کثافات این نظام بردگی و بویژه تصاویر خونین، فلاکت‌بار و دردناک ماه های گذشته، این باور قوی تر شکل بگیرد که سرمایه داری بربریتی بیش نیست و تنها سوسیالیسم می تواند بدیل رهائی انسان از همه نکبت های نظم غارتگرانه سرمایه داری باشد.

به امید آنکه سال نو را با تلاش خستگی ناپذیر برای سازمانیابی جبهه پر قدرت کارگران و مردم زحمتکش و ستمدیده ایران برای نبرد سرنوشت سازی که در راه است آغاز کنیم، بار دیگر فرا رسیدن سال نو را به همه شما شادباش می گوئیم.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

بیست و پنجم اسفند ۱۳۹۹ برابر با پانزدهم مارس ۲۰۲۱

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت